

מדוע הפשיטו עור לזאב

סיפור עם קוריאני

קרה פעם שהנמר, הצאר הגדול של היער, חלה קשה.

הוא שכב במאורה שלו ונאנח כל כך חזק שהארנב, שגר בקצה השני של היער סתם לעצמו את אוזניו מרוב פחד.

כל החיות חיפשו תרופה לשליט שלהם, אך לשווא, כל יום מצבו של הנמר נעשה גרוע יותר

ויותר. בסוף ציווה הזאב, השר הראשון של הצאר, שכל החיות

תבואנה מהיערות ומההרים של הממלכה, כדי לאחל הבראה לצאר שלהם.

במשך כל היום התמלאה המאורה של הנמר בחיות. הן השתחוו לצאר שלהם ואיחלו לו הבראה

במהרה. לקראת ערב התברר שהגיעו לברך את הנמר כל החיות, פרט לאחת, השועל.

זאב כבר מזמן שנא את השועל. הוא רב אתו, כי

השועל צחק ממנו

וסיפר לכולם שהשר

הראשון של הצאר

דומה מאוד לכלב

פשוט.

כשהתברר שהשועל לא

הגיע לברך את הנמר,

הזאב נכנס למאורה של

הצאר החולה ואמר

"צאר גדול ועצום! כל

הנתינים שלך באו

למיטה שלך. כולם

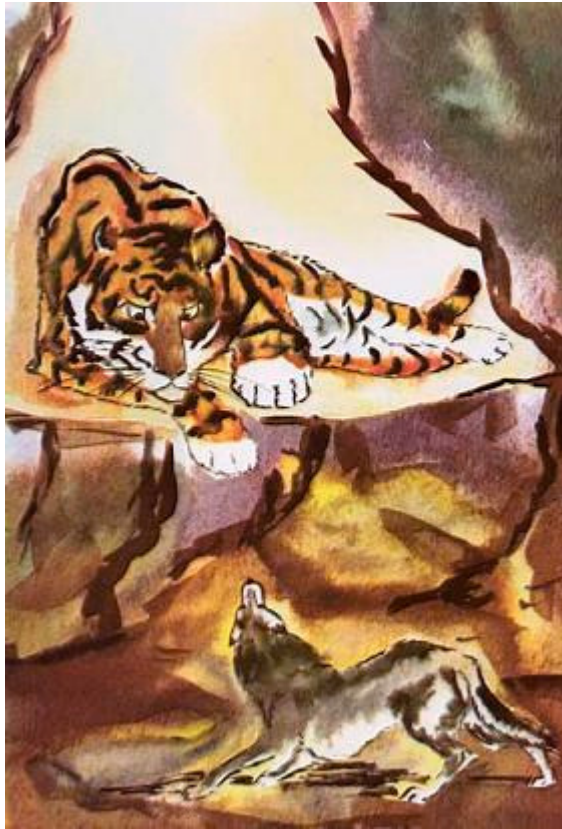
בירכו אתך ואיחלו לך

מזל והבראה מהירה. ורק חיה אחת שכחה את

חובתה והחליטה לא להופיע בפניך."

"מי זה?" נהם הנמר "אמור לי מהר מי הפושע

הזה!"

"זה השועל, הו צאר הצודק והגדול! על הפשע הזה מגיע לו עונש מוות!"
"אז לך למצוא אותו ופרק אותו לחתיכות!" נהם שוב הנמר.

שמח מאוד הזאב ורץ מיד ממאורת הנמר לקצה היער, שם חי השועל.

אלא שהשועל הסתתר בין שיחים סמוך למאורה של הנמר ושמע את כל מה שאמר עליו הזאב. כאשר זאב הלך, השועל נכנס למאורה והשתטח אפיים ארצה בפני הצאר החולה.

"מי נתן לך להיכנס הנה?" צעק הנמר "איך העזת עד עכשיו לא לברך אותי ולא איחלת לי הבראה וחיים ארוכים?"

השועל הניף את זנבו האדום ואמר בקול מתחנף "אנא, שמע הצאר הגדול מדוע המשרת הנכנע שלך בא כה מאוחר. כל החיות באו למשכב שלך וברכו אתך, אך אף אחד מהם לא הביא תרופה כלשהי ולא חשב איך להציל אתך מהסבל."

"זה נכון" אמר הנמר "אף אחד מהם לא אמר איך לעשות אותי שוב בריא וחזק."

והשועל המשיך "לברך ולאחל בריאות לא קשה, אך מכך עוד אף אחד לא הבריא. ואני חשבתי ביום ובלילה איך להאריך את חייך. חיפשתי בארצות רבות כדי להכיר תרופה שתרפה את מחלתך. ולכן, צאר גדול, איחרתי לבוא אליך."

כשהנמר שמע את דבר השועל קרא "איזה מזל שהזאב לא מצא אתך עדיין ולא מילא את הוראתי! תן לי מהר את התרופה שמצאת ואם היא תעזור לי, אמנה אותך לשר הראשי שלי."

אמר השועל "עברתי עשר מדינות עד שפגשתי רופא הודי מפורסם. שאלתי אותו מה ניתן לעשות כדי השליט העצום שלי, איום היערות והרים, יהיה בריא ומאושר. והרופא המפורסם הזה אמר לי 'תן לנמר לשכב עשרה לילות על עורו של זאב, ואז הוא יהיה שוב בריא'."

באמרו את הדברים השתחווה שוב השועל ויצא מהר מהמאורה.

הנמר הורה מיד למצוא את הזאב ולהפשיט את עורו. הוא נשכב על העור הזה והתחיל לחכות להבראה. ובינתיים השועל אסף את חפציו ועבר

ליער שני, רחוק משם. עשרה לילות שכב הנמר על עורו של הזאב ולא הבריא. רק אז הבין צאר החיות שהשועל רימה אותו, אך זה היה כבר מאוחר. כמה שלא חיפשו את השועל, לא מצאו אותו.

ולזאב הגיע העונש - מי שרוצה לנקום באחר, לעתים קרובות נופל בפח של עצמו.